

ПРОПОВЕД ЗА СВ.ПРОРОК ИЛИЯ

Днес, събрали се в този храм, ние отдаваме почит на този светец. Дивният пророк, който така пламна в ревността си по Бога Саваота, и Господ му даде възможност да стори много чудеса.

Имало е такова време, когато еврейският народ се е отрекъл от Онзи, Който го преведе през пустинята, Който показва толкова много чудеса, за да въздигне златния телец, за да потърси другите божества, които не бяха истинни. И ревнителите, онези, които не можеха да се примирят с това нещо, го казваха открито пред царе и управници, че истинският Бог, е Онзи Бог, Който е Бог на Авраама, Онзи Бог, Който през целия тоя живот ги е напътствал и водил по спасителния път. В такъв период живее светия пророк Илия. Тогава, когато трябваше да се докаже открито, че този народ е тръгнал по неверния път. И всичко това беше свързано с чудо. Заставайки ясно, изказвайки, че ако не се обърнат към Бога, наистина, три години и шест месеца небето ще бъде заключено и няма капне дъжд, гладът ще бъде реалност в тези земи. Това стори пророкът. Всичко беше свързано отново с чудо. И трябва да кажем какво е пророк Илия. Той е човек, който е живял постоянно в ежедневието на чудото. Това стори и с вдовицата, която посети в Сарепта Сидонска, и малкото останало в нейното гърне като масло, и малкото останало брашно в делвата никога не престана, а постоянно имаше, и колкото да месеше, и с тях да се хранят тя, синът ѝ и пророкът, това не свършваше, защото Бог беше с него. Истината е, че те нямаше да видят дъжд, докато свети пророк Илия не изпрати.....

Удивителен е моментът тогава, когато се среща пророкът с Господ, когато е в пещерата,

където го хранят дивите птици и когато чува пророчеството, че не в страшната буря, в земетръса, във вятъра ще бъде Господа, а в онзи тих ветрец, който ще се появи накрая. Защото Бог е Бог на мира, и всичко онова, което е божествено, то става в тишината. И ако искам да обикна тоя Бог, в безмълвието най-лесно ще стигна до него. Това стори пророкът, загърнал се със своя кожух, невиджайки лицето на Бога, но ясно чул неговия глас, за да продължи да върши Неговата воля. Вярно беше казал нашият Господ

Иисус Христос: Никой пророк не е разбран в родината си. Винаги преследван, искат да бъде погубен, по всякакъв начин да му се навреди, но тогава, когато Господ се сведе до свето подножие... – та нали Господ е Онзи, който е нашият покровител, Онзи, който е нашият Спасител. И ето стана чудо с този пророк. Той показа нещо, което щеше да стане много, много по-късно. Защото смъртта властва в този свят и онзи, който толкоз много обикна и който пламна по ревност към Бога, той беше взет от Светия Бог без да я види тая смърт, без да я изпита. Затова образа на нашия Господ Иисус Христос, Който щеше да дойде със Своята слава като син Божий, неразбран отново, и щеше да изкупи цялото човечество от тази смърт, та всички ние нататък да имаме упование в надеждата, че както пророк Илия ще бъдем в тази огнена колесница и ще се срещнем с нашия Господ.

Дивен е подвига на пророка. Мисля, че в съвремието именно Илия ни е толкова нужен. Защото човечеството по всякакъв начин показва, че не обича Христос, че иска да загърби Неговото благо иго, да не се вслуша в онова Евангелие, което ни е оставено. Ние сътворихме малките божества, които са свързани винаги с материалното. Ние изопачихме истината за Бога, пригодихме я така, както на нас ни е удобно, според малкия човешки ръст. Изправяйки ни, във всеки един християнин трябва да гори оная пламенна ревност на свети пророк Илия и подобно на него смело да демонстрираме вярата си. Защото той осмя жреците на Ваала, които не можаха да извършат своето жертвоприношение и показа на народа си, че не това е истинският Бог, а Онзи, който, дори когато жертвата беше залята три пъти с вода, падна огънят от небето та бидейки изгорена да покаже на този народ колко може да стори Бог, че за Бог няма граници, че Бог е Онзи, Който всичко твори. И тогава, когато ние желаем да градим и изпълним това, което Той ни е оставил като смисъл.

В този ден затова сме избраници. Спомняйки си житието на светия пророк, виждайки неговата ревност и ние да пламнем в тази ревност по Бога. Да се покажем достойните Христови. Както апостол Петър беше казал на времето: Добре ни е тука, Господи! Да построим три сенника, единият да бъде за Моисей, другият за Илия, а третият за нашия Господ. Сега и ние като истинските истори, свидетели на Христовите чудеса и на онова, което е правил пророка, да пожелаем и кажем: Добре ни е тука, в храма! Да живеем с тези, които оставиха като наследство своето учение и ни дадох истински възможен път – път, който води към

нашето спасение.

В днешният ден да благодарим на Бога и да се помолим на светия пророк за всичко онова, което е нужно за нашето спасение!

Честито на всички, които носят името на светия пророк Илия! Наистина, да бъдат така пламенни във вярата си! Амин.

Автор: Ставрофорен иконом о. Ангел Ангелов, протосингел на Софийска св. митрополия

Проповедта е произнесена в храм "Св. пророк Илия" на 20.07.2015 г.

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 20.07.2015

На 20.07.2015 отбелязваме паметта на:

Св. пророк Илия

Житие на Св.пророк Илия

[2007 - ЖИТИЕ НА СВ. ПРОРОК ИЛИЯ](#)>[Житие на Св.пророк Илия](#)

ПРАЗНИЧНА ВЕЧЕРНЯ

Тази неделя на 19.07.2015 г. Протойерей Емилиян Костадинов отслужи празнична вечерня с петохлебие. След вечерното богослужение той изказа радостта си от чествания храмов празник и благодари на всички присъстващи енориаши за техния принос за благолепието на храма.

<https://www.youtube.com/watch?v=O8fATnHBkXQ>

"Настъпни нашият храмов празник, празникът на нашия небесен покровител свети пророк Илия. Всички ние с трепет и вълнение чакахме този ден. Всички искахме да го посрещнем така, че да бъдем достойни за това, което ни дава Бог и застъпничеството на свети пророк Илия. Искрено съм благодарен на всички, които участвахте в почистването и придобиването на този благолепен вид на храма. Дълбоко и покорно благодаря на всички вас! На всички ще ви се даде

стократно, както е казал и Господ Иисус Христос.

Искам да ви поканя. Утре в 8:00 часа започва утринната служба. Наши гости ще са светейшият Патриарх Неофит, главният секретар на Светия Синод архимандрит Герасим, Баницкия епископ Григорий – викарий на Софийския митрополит и Патриарх Български, протосингел на Светата Митрополия и още доста наши братя. Нека дойдем и да участваме заедно всички в тази голяма наша радост!

Искам да направя една малка вметка. Да честитя на нашата дългогодишна служителка и ревностна помощничка Снежка първия Имен ден на нейното дългоочаквано внуче, с което я дари нейната дъщеря Лили.”

Автор: Протоиерей Емилиян Костадинов

Автор на видео записа: Соня Анкова

7 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА - НА СВ. ОТЦИ ОТ 6-ТЕ ВСЕЛЕНСКИ СЪБОРА

Предстои да празнуваме празника на нашия небесен покровител свети пророк Илия... Защо сме заедно в храма? За да посрещнем неделата на светите отци от шестте Вселенски събора. Всеки наш повод за среща в храма, братя и сестри, е празник в името на някой наш небесен светилник. Защо именно сега?

Братя и сестри, в дните когато човек е най-ангажиран в своите грижи – чисто светски, за оцеляването си – всички хора, които обичат и са обичани знаят какво е вниманието, знаят какво е любовта. А любовта се постига чрез много голямо упование в това, което търсиш, а също така и приказка, която да чуеш, да видиш искра в очите на човека срещу себе си. Именно затова още от древно време нашите праотци, нашите свети отци, проповядвайки, техните очи са пламтяли като пламъци. Хората, които дори не са разбирали езика, са разбирали душата и тялото какво иска да каже. Проповедта, която те са изнасяли пред множеството е била

единственото нещо, което е могло да образува по онова време. Много от тях са били неграмотни, много не са имали възможност, поради отдалечеността си, дори да чуят за нещо различно от тяхното житие-битие.

Днес е много по-различно. Днес има телевизии, има радиа, има интернет. Всичко може да се пренесе за секунди от единия край на земята до другия. Но тогава всичко е било с непосилни усилия на тези хора, които са ходили и са проповядвали. „Идете и проповядвайте Евангелието“ се казва от Христа. Проповедта е най-силното оръжие. Думата е дори мечът в ръцете на знаещия. Хората тогава са били изключително (и сега е горе-долу същото) отдадени на своето оцеляване. Те трудно са

приемали нещо различно от това, което им е ежедневие, но те са знаели и нещо друго, че вярата ще ги спаси, вярата в Бога ще им даде това, което никой друг не може да им даде – светлината, любовта и пътя на Христос. Всички в онова време, които са били в своята си домашната църква, са я изградили с любов. Те са знаели що вършат. И са го знаели от тези, които са ходили сред тях и са проповядвали. Искам да ви кажа, че това, за което говорим в момента е много актуално и за днешните дни. Както казах – има телевизии, радиа, интернет, но словото Божие, братя и сестри, все не намира място там някак си, все е пренебрегнато за сметка на нещо друго, все има по-важна новина, все има нещо, което по да впечатли власт имащите, за да бъде то излъчено по телевизия или по радио, а не словото Божие, не проповедта на някой наш архийерей или достоен свещеник, или на някой ерудиран богослов, което наистина ще допринесе много за Богопознанието на хората. Дълги години сме били под атеистичната власт, но дълги години вече и не сме. Защо не се въведе вероучение в училище? Защо не се проповядва сред децата? Страх ги е, братя и сестри. Това е истината.

Затова нека ние всички, които сме тук и които се докосваме до словото Божие, с цената на всичко се опитваме да го преподаваме на свои близки, на приятели, на дечица, за да разберат те къде е истината, да разберат, че единственото упование на човек е Бога. Бог въздава, но човек трябва да знае как да си поиска.

Автор: Протоерей Емилиян Костадинов, проповедта е прознесена на 19.07.2015 г. в храм “Св. пророк Илия”

ПРАЗНИЧЕН КОНЦЕРТ

Днес на 19.07.2015 след св. Литургия в храм "Св. пророк Илия" децата от Неделното училище изнесоха празничен концерт. Със стихотворения и песни отпразнуваха децата 20 годишнината от освещаването на храма. Всички заедно - малки и големи пяха песните "Кой направил е цветята?", "Богородице Дево" и изброиха добродетелите на, които ни учи св. пророк Илия: вяра, надежда, любов, милосърдие, кротост, мир, доброта, мъдрост, послушание. В навечерието на Илинден децата изпитаха радостта от двойният празник и бяха поощрени с подаръчета - тетрадки, скицници, Библии, книжки, дървени пъзелчета. Една от по-големите възпитанички на Неделното училище за деца почерпи своите приятели със специално приготвени и украсени от нея прекрасни сладки.

Благодарни сме, че бяхме заедно и споделихме радостта от празника!

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 19.07.2015

На 19.07.2015 отбелязваме паметта на:

Св. преп. Макрина

Житие на Св. преп. Макрина

[1907 - ЖИТИЕ НА СВ. ПРЕПОДОБНА > Житие на Св. преп. Макрина](#)

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 18.07.2015

На 18.07.2015 отбелязваме паметта на:

Св. мчк Емилиан Доростолски

Житие на Св. мчк Емилиан Доростолски

[1807 -ЖИТИЕ НА СВ. МЪЧЕНИК ЕМИЛИАН ДОРОСТОЛСКИ>Житие на Св. мчк Емилиан Доростолски](#)

РЕПОРТАЖ ОТ СТОЛИЧНИЯ ХРАМ "СВ. ПРОРОК ИЛИЯ"

ДА БЪДАТ ВСИЧКИ ЕДНО

Какво означава Църква, какво казва вярващият, когато изрича: „Аз отивам в Църква“? По думите на прот. Александър Шмеман той казва, че отива в събранието на вярващите, за да бъде такъв, какъвто е станал в деня на кръщението си, тоест член на Тялото Христово. Защото в Църквата отчужденото и разделено човечество се съединява отново, там нишките на времето се вплитат в тъканта на вечността, а дните се превръщат в поток от възможности за служение.

ророк Илия”

Църквата е съвсем малка, вероятно затова повечето хора тук я знаят като Параклиса. Така наричат и намиращата се наблизо спирка на автобус 204. Храмът е построен преди двадесет години от трима млади мъже, търсещи изгубената в годините на комунизма вяра, опитващи се да оживотворят сивопанелния облик на квартала, в който живеят. „Най-напред поръчахме иконите – спомня си Минко, един от тримата приятели, взели решението да построят църква. – Обърнахме се към един иконописец, който по-късно стана свещеник. После започнахме да търсим терен. Беше трудно, ходихме тук-там, оглеждахме. И се случи една история – Александър (един от тримата) катастрофира точно на това място. И каза: „Тук ще бъде“. Свързахме се с общината. По това време тук нямаше нищо, беше строителна площадка. Ходихме до Горубляне да говорим с евентуалните собственици, защото навремето почти всички парцели тук са били горублянски ниви. От общината уредиха въпроса и прехвърлиха терена на Българската православна църква. А ние вече бяхме направили инициативен комитет за изграждане на православен храм „Св. пророк Илия“ в квартал Дружба 2. Така полека-лека всичко се нареди. На Благовещение 1995 г. положихме основния камък на храма.”

През следващите три месеца ктиторите, техните семейства и доброволци от квартала успяват да завършат строителните дейности и работата по вътрешния интериор. На 19 юли 1995 г., ден преди храмовия ѝ празник, църквата е осветена от тогавашния патриаршески викарий епископ Иларион и настоящия български патриарх Неофит, който по това време е Доростоло-Червенски митрополит. До края на годината работата продължава с облагородяване на терена, засаждане на дръвчета, построяване на помощни помещения...

аговещение”

Срещата ми с отец Емилиян е в 10,30 ч., след края на службата. Денят е сряда, но тук се служи Света литургия всеки ден. Автобусът бавно се спуска от бул. „Цариградско шосе” към кв. Дружба 2. Не съм сигурна къде трябва да слеза. Питам възрастна жена, която ме поглежда озадачено: „Църква ли, тук няма църква, има само един малък параклис”. Откривам малкия „параклис”, скрит в зеленината на порасналите двадесетгодишни дървета. Близо до него издига снага недовършеният нов храм – „Св. Благовещение”. Отец Емилиян ме посреща сърдечно, разказва, че строежът на новата църква започнал през есента на 2012 г. с благословията на патриарх Максим. „Малък е сегашният ни храм и не може да побере всички християни, особено в неделни и празнични дни. Затова решихме да построим по-голяма църква, тъй като много хора идват да се черкуват тук, идват от цяла София, а стоят отвън и не могат да влязат.”

Той е председател на храма от 2007 г., твърди обаче, че тук и преди това е имало жива, пулсираща, живееща истински църковен живот енория. Още през 1999 г. група ентусиазирани младежи решили да помагат на бедните хора в квартала. Най-напред нахранили 35 души, после броят на бедните продължил да нараства – 50, 70, 100... Сам епископ Иларион благословил инициативата и присъствал на първото готвене на топла храна на 9 януари 2000 г. Оттогава до сега не са пропуснали нито една неделя. Вече повече от 15 години, и зиме, и лете, всяка неделя в двора на църквата се хранят пенсионери, социално слаби и бедни хора, бездомни, болни, просяци, безработни, роми, бежанци, инвалиди... Някои пътуват с влак от близките градове и села, за да дойдат тук и да си вземат храна. Броят им вече надхвърля 350 души.

при храм “Св. пророк Илия”

Идеята за създаване на православно братство към храм „Св. пр. Илия” възниква много скоро след построяването и освещаването на църквата. Самият Мони е част от дружбенската енория от 1998 година. Спомня си как е дошъл тук за пръв път преди 17 години, спомня си как след Светата литургия на 21 ноември 1999 г. група вярващи млади хора и свещеникът на храма се събрали пред църквата и взели решение да създадат дружество, което

да се занимава организирано и целенасочено с прояви на добротворство и милосърдие. Така възникнало православно братство, което макар да няма юридическа форма, е прицърковна организация към църковното настоятелство на храма. Но нека върнем лентата още малко назад. Няколко дни преди създаването на братството мъж и жена, изгубили сина си, се обърнали с молба към енорияшите да им помогнат да раздадат храна на крайно нуждаещи се хора. Искали да направят нещо добро в памет на своето дете. „Ние им помогнахме – разказва Мони, – като събрахме около двадесет просещи и бездомни дядовци и баби, които лежах по улиците. Родителите на починалото момче ги нахраниха, при това ги нахраниха доста добре – раздадох им пакети със сирене, кашкавал, пиле, хляб... Гледах тези хора, гледах лицата на бабите и дядовците и си мислех: „Това е невероятно! Защо да не можем да го правим постоянно“. И така тръгна всичко. Започнахме да събираме пари. Тогава бяхме млади, не бяхме никак добре финансово. Няма да забравя как събрахме стотинки за началото на дейността, как един от нашите хора даде последните си 72 ст. После отидохме до парка „Врана“, където насъбрахме опадали дърва, и така с десетина кубика дърва и 319 лв. сготвихме и раздадохме първата топла храна.“

Днес дейността на братството е организирана в три клона – освен, социална кухня има духовно-просветен център и център за работа с хора. Екипът на духовно-просветния център издава **енорийския вестник „Благовестие“**, поддържа **сайта на православния храм- *hram-blagoveshtenie.bg*** и **неделното училище** за възрастни. Основател на църковното православно училище към храма е дългогодишният преподавател по Стар завет в Софийската духовна семинария Желязко Тенев, понастоящем архимандрит Павел в Бачковския манастир. Преди да се замонаши, той проповядва години наред в малката църква в кв. Дружба 2. От шест години неделното училище води младият богослов и педагог Даниела Рачева. Занятията имат предимно практическа насоченост. Темите, заложи в учебния план, са най-често от областта на нравственото богословие. Всъщност Даниела и курсистите ги избират заедно в началото на всяка учебна година. Хората, които посещават този образователен курс, са на различна възраст – има и по-млади, и по-стари, повечето от тях са енорияши на храма, но има и такива, които идват специално заради неделното училище, за което са научили от интернет или от свои познати.

но училище при храм "Св. пророк Илия"

От една година духовно-просветният център организира и неделни занимания за децата на бедните хора, които идват тук за храна. В началото на новата учебна година, през септември 2014 г., в енорията провеждат акция за събиране на средства за подпомагане на тези деца с учебни пособия и тетрадки, раници, химикали и моливи. „Те се зарадваха много – спомня си Даниела. – Впечатляващо е с каква охота и радост приемат да им се говори за Бог, за празниците, за светците. Не всички са кръстени, има дори деца, чиито родители са мюсюлмани, но им позволяват да посещават нашите занимания и часовете по вероучение. На Рождество Христово миналата година направихме малко тържество в църквата. Те бяха облечени като ангелчета, пяха песнички, рецитираха стихчета.

(от ляво) – координатор на екип "Нова надежда" и Велина Бъчварова

Накрая получиха подаръци – книжки и малки библии. Бяха толкова щастливи! Усетиха, че сами могат да създадат нещо, почувстваха колко е хубаво, когато човек се потруди и може да се наслади на резултата от своя труд. След това ги заведохме на обяд в кварталната пицария. Повечето от тях стъпваха за първи път в пицария. Същия ден организирахме и благотворителен базар с картички, нарисувани от тях самите. Знаете ли кое е най-хубавото – тези деца започнаха да се променят, станаха малко по-други. Преди това бяха по-груби и нерядко използваха някои „цветущи“ изрази. После сякаш станаха някак по-сплотени, сприятелиха се.” Сега духовно-просветният център работи с около 20 деца. Повечето от тях са от София, но има и такива, които идват от съседните софийски села.

Центърът за работа с хора е третият клон в дейността на православното братство. Това е един от по-новите проекти на енорията, стартирал преди близо година. Една от задачите му е да въведе ред при раздаването на храната. За тази цел се създава и поддържа база данни за нуждаещите се хора. Освен това в храма пристигат много дарения – най-често дрехи, одеяла и обувки, понякога нови, а понякога употребявани. Екипът на центъра за работа с хора се занимава със събирането, сортирането, съхраняването и раздаването на тези дрехи. Стремешът е даренията да попаднат там, където има най-голяма нужда от тях.

Автор: Димитрина Чернева

Източник: Списание Християнство и култура

Текстът се публикува със съкращения, пълният текст може да прочетете в списание Християнство и култура, брой 101, 2015 г.

ИЗЛЕЗЕ НОВИЯ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 200**, на Енорийски лист "Благовестие". Може да го намерите по-долу*
[Енорийски лист – Благовестие, брой 200](#)

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 17.07.2015

На 17.07.2015 отбелязваме паметта на:

Св. вмчца Марина

Житие на Св. вмчца Марина

[1707 -ЖИТИЕ НА СВ. ВЕЛИКОМЪЧЕНИЦА >Житие на Св. вмчца Марина](#)
